

Titlu original (eng.): Wild at Heart

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
WURTZ, MARIANNE**

Ochi de tigru / Marianne Wurtz
Traducător: Mirela Dorobanțu

București: Editura și Tipografia Alcris, 2019.
ISBN 978-606-736-263-3

- I. Aurelian Micu (Editor)
  - II. Alexandra Piripitsis (Redactor)
  - III. Ioan Drăghici (Lector)
- 821.111.31=135.1

Colecția „EL și EA“

MARIANNE WURTZ

Ochi de tigru

Traducerea și adaptarea în limba română de:

MIRELA DOROBANȚU

Editura și Tipografia
ALCRIS

"EL și EA"

1047	Carol Bogolin	-Jocul dragostei
1048	Alice Harrison	-Dragoste și ură
1049	Susan Smith	-Frumoasa fermieră
1050	Mary Wibberley	-Datorie de onoare
1051	Miranda Lee	-Dragoste de vânzare
1052	Renee Shann	-Un test dificil
1053	Barbara York	-Dragoste și îndoieri
1054	Lisa Crawford	-Misiune dificilă
1055	Ann Hurley	-Focul creației
1056	Ramona Stewart	-Speranța nu moare
1057	Brooke Hastings	-Atractia mării
1058	Bethea Creese	-Domnița din Cipru
1059	Kate Freiman	-Zeița cu părul de aur
1060	Teresa Dawson	-Festivalul vinului
1061	Renee Shann	-Bărbatul potrivit
1062	Gail Douglas	-Vreme furtunoasă
1063	Monica Lewty	-Dorință nestăvilită
1064	Leigh Stanford	-Balsam pentru rânilor trecutului
1065	Kristen Robinette	-Iubind cu speranță
1066	Susana Thorson	-Dama de companie
1067	Norma Jeffrey	-Nodul strâns al dragostei
1068	Victoria Leigh	-Dragoste de soră
1069	Julie Fontange	-Anotimpul schimbărilor
1070	Mary Freeman	-Play-boy
1071	Donna Carlisle	-Coșmarul
1072	Caitlin Clark	-Capcana minciunii
1073	Catherine Airlie	-Formula magică a dragostei
1074	Roseanne Hunter	-Acea vară a renunțării

Capitolul 1

Motorul de o mie și sase sute de centimetri cubi gemu puternic când șoferul acceleră, manevrând cu îndemânare mașina pe pista de curse. Acul vitezometrului trecu de o sută și sase kilometri pe oră, făcând bucați de bitum să sară peste tot când șoferul trase cu putere de volan într-o curbă, fără să-și piardă concentrarea. Mâinile și picioarele se mișcară cu precizie pe schimbătorul de viteze și pe frână, făcând Lola galbenă să plutească parcă pe pistă de antrenament.

Șoferul încheie al cincilea tur înainte să încetinească și să îndrepte mașina spre covorul de asfalt din față unui hangar care judecând după sculele sofisticate, era un service demn de un profesionist. Una dintre cutile mari cu scule era deschisă sub copertină.

În umbră, o siluetă înaltă, îmbrăcată cu blugi ponosuți și un tricou vechi, sprijinită nonșalant de perete, urmărea cum mașina galbenă încheie tururile și se apropi de final. Spre deosebire de trupul relaxat, privirea era plină de viață în timp ce urmărea fiecare mișcare a șoferului. Chipul prelung al observatorului era palid ca al unui om bolnav. Sprâncenele gălbui erau

arcuite deasupra ochelarilor de soare așezată pe nasul drept.

O șapă murdară și jerpelită, care avea imprimat numele aproape șters al unui producător de benzină, era trasă peste părul deschis la culoare.

Înfățisarea și starea îmbrăcămintei nu păreau importante pentru bărbatul care mesteca între dinții albi un fir de iarba. Deși privirea lui urmărea cu atenție mașina galbenă, expresia chipului și durerea din ochi arăta că măcar o parte din gândurile lui erau în trecut, în alte timpuri, unde ar fi trebuit lăsate ca să facă loc prezentului.

Când mașina opri în fața garajului, șoferul sări agil din coșpit, lăsând motorul să se odihnească sub razele soarelui la amiază. Mecanicul observă absent că șoferul era surprinzător de mic de statură și că părea mai puternic numai datorită costumului pe care-l purta. Acesta era mai mare cu câteva măsuri: mâncile erau răsucite, iar pantalonii îndesați în ghete.

Șoferul rămase întors spre mașină, cu spatele la hangar, fără să știe că e urmărit. Apoi, își scoase casca de protecție, rămânând cu cagula neagră pe cap. Înainte să aleagă o surubelnită lungă din cutia cu scule lăsată deschisă de cel care o folosise înainte, ascultă cu atenție torsul motorului. Ridică ușor capota, apoi se aplecă deasupra motorului, ajustând piese pe care bărbatul din spatele ei nu le putea vedea. După ce termină, șoferul se îndreptă și cu mâinile proptite în solduri, ascultă din nou.

Abia atunci ieși din umbră bărbatul care scuipă firul de iarba dintre buze. Păsea șchiopătând ușor, zgomotul pașilor fiind înăbușit de motorul pornit.

— Cred că mai face față o jumătate de tură.

Vocea lui profundă abia se auzi peste zgomotul motorului, dar fu suficientă să-l sperie pe șofer. Acesta se răsuci brusc, scăpând din mâna surubelnită care căzu cu zgomot pe asfalt. Ochii mari, albastri, îl urmăriră

OCHI DE TIGRU

7

pe străinul care se aplecă să ridice surubelnita și apoi privi uimit chipul Tânăr încadrat de cagulă. Sub privirea surprinsă a acestuia, bărbatul se aplecă asupra motorului, meșteri o clipă ceva, ascultă torsul motorului și satisfăcut de ceea ce auzi, răsuci cheia în contact, oprind motorul.

Șoferul își reveni și se răsti la mecanic.

— Ce crezi că faci?

Vocea ascuțită din cauza furiei îl făcu pe mecanic să creadă că vorbește cu un tinerel.

— Te las să beneficiezi de anii mei de experiență, răspunse el, dezvăluind un șir de dinți perfecti și două gropițe în obrajii umbrăti de ochelarii de soare.

Zâmbetul transformă chipul palid, dar șoferul de curse nu dădu atenție acestui detaliu, furios când bărbatul adăugă:

— Te descurci bine pentru un puști.

— Un puști?

Vocea deveni și mai ascuțită și dacă bărbatul palid nu reacționa la lovitura furioasă cu piciorul în asfalt, dar o făcu imediat când văzu cascada de păr negru ondulat eliberată de sub cagulă.

Transformarea era uluitoare. Părul lung până la umeri încadra un chip atrăgător, bronzat și cu buze pline acum strânse de furie, un nas mic, carn, acoperit cu pistriu și cu ochi albaștri.

Tânără nu avea mai mult de un metru și șaizeci de centimetri înălțime, dar atenția bărbatului fu atrasă de formele care se ghiceau sub costum.

— Ei bine, tu...

Cuvintele nu voiau să iasă de pe buzele ei, în timp ce obrajii i se înrosiră mai mult. Asta îl amuză pe străin, care deși făcu eforturi să se abțină, izbucni în cele din urmă în râs. Attitudinea tinerei îl făcu însă să se opreasă și să

– Îmi pare rău pentru nefericita greșală, dar trebuie să recunoști că e scuzabilă din moment ce nouăzeci și nouă la sută dintre participanții la cursele de mașini sunt bărbați, așa că șansele au fost în favoarea mea.

– Îți dai seama că ai fi putut distrunge săptămâni de muncă din cauza... interferenței tale "profesioniste"? întrebă ea, cu mâinile în șolduri. Dacă vrei să știi, săptămâna viitoare particip la Sufers și am pregătit special mașina pentru această cursă. Ai fi putut să strici totul!

– Mai era nevoie de o jumătate de tur, rânji el.

– Nu e vorba despre asta! De unde să știi că ai idee ce faci? Ai putea fi oricine! Nu te cunosc!

Bărbatul își scoase ochelarii de soare și-i vârî în buzunarul tricoului.

– Dă-mi voie să mă prezint: Shiloh O'Rourke.

Tânără fu mirată de culoarea neobișnuită a ochilor lui. Erau căprui-deschis, cu dungi gălbui ca ale unui tigru și priveau parcă direct în sufletul ei, făcând-o să simtă un gol în stomac.

– Shiloh? Nu te cred! Izbucni ea, încercând să-și ascundă tulburarea. Ce nume e asta? Nimeni nu se numește Shiloh.

– Ba da, eu, răspunse el fără să pară afectat. Shiloh David O'Rourke, mai exact. Mama e americană, membră a unei renumite familii din Nord, care obișnuiește de generații să-și numească primii născuți după faimoși generali care au luptat în Războiul Civil. Hence Shiloh a participat la bătălii foarte importante. Confederații au avut multe probleme în Bătălia lui Shiloh, atacând fortul yankee cu patruzeci de mii de oameni într-o dimineată de duminică, luând prin surprindere soldații cantonați acolo. Unioniștii au câștigat după ce s-au bătut vitejește și se spune că peste douăzeci de mii au murit sau au fost răniți. O capelă din lemn aflată în apropierea fortului a dat

numele bătăliei, respectiv al subsemnatului, explică el, iar Tânără femeie îl privi sceptic. Ar trebui poate să fiu recunosător că nu m-au numit Gettysburg sau Taurul care Aleargă, zâmbi el, făcând să tresără inima tinerei. S-a scris și un cântec cu numele meu. Îl ascultă pe Neil Diamond?

– Îmi amintesc melodia... Nu am nimic împotriva lui Neil Diamond, zise ea, ridicând sfidător bărbia.

– Multor fete le place, observă el amuzat, făcând-o să sesizeze că de atrăgătoare era gura lui. Cu cine am onoarea? o întrebă, aplecându-se usor.

Bărbatul avea cam un metru optzeci și cinci de centimetri, înălțimea, zâmbetul ciudat și farmecul irezistibil făcând-o să admită că era periculos de atrăgător. Fără să-și dea seama de ce, se întrebă ce vârstă avea. Experiențele de viață lăsaseră urme pe chipul și în ochii lui, dar trăsăturile erau perfecte. Avea probabil între douăzeci și cinci și treizeci de ani, își spuse. Momentul de ezitare îl făcu pe Shiloh să studieze cu atenție.

– Danielle Mathieson, răspunse ea în sfârșit.

– Tu ești Danni?

– Prietenii îmi spun așa, îl lămuri ea, adresarea lui directă părându-i nepoliticoasă.

– Rick mi-a tot vorbit despre "surioara lui", dar am crezut că ai zece, doisprezece ani.

– Am douăzeci și doi! replică ea cu demnitate, apoi trăsăturile ei se imblânziră. Lai cunoscut pe... Rick?

Shiloh O'Rourke remarcă tristețea ei și-și trecu stincherit degetele prin păr.

– Am participat împreună la curse și am fost prieni, zise el scurt.

Danni simți cum i se împăienjenesc ochii de lacrimi și-n minte îi apărură mii de întrebări, dar nodul care i se pusea în gât o împiedică să vorbească.

Respect Shiloh își trecu palmele peste ochi, apoi peste obrajii, încercând să revină în prezent.

– Nu-mi dau seama de ce drumurile noastre nu s-au intersectat până acum. Și tu că ai urmărit cariera lui Rick, dar sunt sigur că nu te-am văzut la curse.

– Nu. N-am mers niciodată pe circuit cu fratele meu. L-am văzut concurând numai la Surfers și o dată sau de două ori la Lakeside. Eram încă în școală când a început să participe la competiții serioase, alăturându-se echipei lui Chris Damien și... ei bine... îi promisem tatălui meu că nu-mi voi neglijă studiile. Eram în tabără în Anglia când... Rick a fost ucis. Când am aflat, era prea târziu ca să ajung la funeralii. Tu... erai acolo în ziua aceea, la cursa de la Sandown?

Bărbatul ezită o clipă să răspundă.

– Da. Am fost, răsunse în cele din urmă.

Pe chipul lui apără o undă de durere, făcându-l să pară deprimat și chiar vulnerabil. Vru să mai adauge ceva, dar se răzgândi și strânse buzele.

– Ai vrea să vîi cu mine acasă? îl întrebă ea ezitant. Tata vine mai târziu, dar s-ar bucura să te vadă dacă ai fost prietenul lui Rick.

Shiloh O'Rourke se uită în jos, zâmbind.

– Îmbrăcământea mea nu e potrivită pentru vizite. Am testat prin împrejurimi motorul unei motociclete. Așa am ajuns în dreptul unei proprietăți pe poarta căreia scria Malaroo Stud. Rick vorbea deseori despre armăsărul vostru, Stud, și mi-a trezit interesul. Mașina galbenă de curse a fost încă un punct comun pentru prietenia noastră.

Danni observă pentru prima dată motocicleta pe șaua căreia se află casca de protecție, parcată la umbră, alături de un Sedan roșu.

– Nu-ți face griji din cauza hainelor. Cum am spus, prietenii lui Rick sunt

bineveniți în casa noastră, zise ea, dar el își feri privirea, făcând-o să se întrebe ce spuse de-l supărare. În primul rând nu te judecăm după aparențe și în al doilea rând suntem obișnuiți cu petele de ulei și vaselină. Rick obișnuia să glumească spunând că în realitate sunt blondă, dar mi-am vîrât capul sub capotă de atâtea ori, încât am devenit brunetă.

Shiloh râse, de data asta și cu ochii când privi părul tinerei femei care lucea în lumina soarelui. Danni privi la rândul ei cu atenție silueta lui înaltă, părul răvășit, chipul zâmbitor, blugii ponosiți, tricoul vechi și ghetele uzate de motociclist. Nu putea spune că e bine îmbrăcat, dar era curat. În plus, hainele nu-i ascundeau umerii largi și trupul musculos.

Privirea ei zăbovi cam mult asupra lui, realiză ea, deoarece pe chipul lui apără din nou zâmbetul amuzat, făcând-o să se simtă o adolescentă stângace. Se întoarse încruntată cu față spre pistă.

– Trebuie să mut mașina de aici.

– O fac eu, zise el cu bunăvoiță.

Danni rămase pe loc în timp ce el mută fără efort mașina, strânse sculele și le puse în cutie, apoi reveni la ea și încuiuie ușa hangarului.

– Cu ce te ocupi când nu participi la curse? Îți faci de lucru la fermă? O întrebă el.

– Sunt asistentă la Biblioteca din Burleigh Heads, astfel că nu am la dispoziție decât sfârșitul de săptămână pentru curse. Îmi place însă munca la bibliotecă la fel de mult precum cursele de mașini! adăugă ea.

– De cât timp concurezi? întrebă el în timp ce se îndreptau spre motocicleta lui și mașina lui Danni.

– De vreun an, deși cursa de săptămâna viitoare – prima rundă din Campionatul European – este prima competiție serioasă la care iau parte.

– Hm! De obicei nu sunt de acord să se amestecă femeile cu bărbații în

același concurs, dar bănuiesc că ești bună, din moment ce organizatorii te-au acceptat.

— Ce vrei să spui cu "să se amestece femeile cu bărbații"? se enervă Tânăra. Nu există niciun argument rezonabil pentru care femeile să nu poată participa la o cursă de mașini. În viața mea n-am auzit o ineptie mai mare! pufni ea și două pete roșietice apărură pe obrajii ei. Bănuiesc că ești genul de bărbat care crede că locul unei femeie e acasă, la crăciun, să fie tot timpul la dispoziția ta, să-ți spele hainele și să le calce?

— Ei bine, ar fi o compensație, rânește el, sporindu-i enervarea.

— Shiloh O'Rourke, trebuie să știi că sunt un șofer foarte bun și atunci când concurez nu cer și nu aștepț favoruri!

— Bine, Danni, ridică el mâinile în glumă, după care scoase șapca și și puse casca de protecție.

— Îmi pare rău, se scuze ea, zâmbind fără să vrea, dar acest subiect mă deranjează. În fine, vîi la noi acasă?

— Nu astăzi. Promit să vin altă dată, adăugă privind-o lung și făcând-o din nou să roșească. Părintii mei au musafiri în seara asta și am promis să-mi fac apariția la timp. Crezi că ar trebui să schimb blugii ăștia? întrebă el și amândoi începură să râdă.

***

Danni rămase pe loc și privi mult timp în urma motocicletei, care merse un timp încet după care porni în viteza, ieșind din raza vizuală și îndreptându-se spre Gold Coast. În cele din urmă, Tânăra femeie urcă în

mașină și porni în direcția opusă.

Shiloh O'Rourke? bombăni ea în timp ce se îndrepta spre casa ce se află aproape un kilometru de porțile de la intrarea pe proprietate. Bărbatul avea ceva ce o îngrijora. Ei bine, poate îngrijorare nu era termenul potrivit, dar totuși... Problema era că nu-și dădea seama despre ce era vorba, dar de câteva ori îl surprinsese privind-o cu atenție și alegându-și cuvintele cu grija atunci când îi punea vreo întrebare.

Era ciudat că nu-și amintea ca Rick să-i fi vorbit vreodată despre el. Shiloh O'Rourke... Era un nume atât de neobișnuit, încât cu siguranță și-ar fi amintit de el dacă l-ar mai fi auzit. Cu toate acestea, bărbatul vorbise despre fratele ei ca și cum l-ar fi cunoscut bine. Îi mai spuse că fusese la cursa de Formula 5000 în care și pierduse viața fratele ei.

Shiloh O'Rourke... O'Rourke... Ceva îi sună cunoscut, dar refuza să iasă la suprafață. Oh, în fine. Dacă nu se mai gândeau acum, cu siguranță își va aminti când nu se aștepta, își spuse. Parcă mașina în garaj și urcă în fugă treptele care duceau la intrarea în casă.

Decise să-și facă mai întâi un duș revigorant și abia după aceea să vadă ce pregătește pentru cină. Abia deschise ușa când auzi telefonul. Se grăbi să ajungă în hol ca să răspundă și auzi o voce familiară:

— Danni? Sunt Dallas!

— Dallas? Ce s-a întâmplat? Tata e bine? tresări ea.

De un an, de la moartea lui Rick, tatăl ei îmbătrânise vizibil.

— Nu s-a întâmplat nimic, chicoti bărbatul. Tatăl tău și cu mine ne-am întâlnit cu câțiva prieteni la club și am decis că am băut cam mult ca să pornim la drum. Rămânem în oraș și venim mâine dimineață.

— Oh, bine. Aveți grija să mâncați! zise ea, ușurată că nu se întâmplase nimic cu tatăl ei.

— Vom avea. Cum s-a comportat astăzi mașina? întrebă bărbatul, un mecanic nemaipomenit și singurul membru în echipa de concursuri a lui Danni.

— Ca de obicei, a fost de vis! Ești o minunăție, Dallas, mă bucur că ești de partea mea!

— Ti-am spus-o de nenumărate ori. Probabil dacă o repet suficient de des, vei începe și tu să crezi, râse el din nou.

Dallas Byrne era un bărbat Tânăr înalt și plăcut, cu păr roșu și mustăcioară de aceeași culoare, ochi albaștri și o puzderie de pistriu. Avea douăzeci și cinci de ani și participa la curse cu propriile mașini. Cu toate acestea, dacă mașinile lui erau de clasa întâi din punct de vedere mecanic, Dallas recunoștea că nu e un sofer foarte bun și glumea de multe ori spunând că-i lipsește instinctul de ucigaș.

Ce păcat, își spuse Tânără femeie după ce puse receptorul în furcă, că Dallas avea nevoie de câteva pahare cu băutură ca să se relaxeze și să-și arate personalitatea plăcută. Danni îl cunoștea de ceva timp, întâlnindu-l cu diferite ocazii și când îi anunțase intenția de a se înscrie în Formula Ford, el își oferise serviciile de mecanic. Îndemânarea lui era binecunoscută și Tânără femeie era încântată că-i întreținea mașina în condiții foarte bune, învățând-o despre mecanică mai mult decât o învățase Rick.

Bărbatul o invita cu regularitate în oraș și atunci când accepta, Danni se simțea foarte bine în compania lui. El acceptase condiția ei – să aibă o relație de prietenie – dar era evident că spera ca ea să se răzgândească într-o zi.

Pentru că pretențiile lui se încadrau în ceea ce era ea dispusă să ofere, Danni începuse să țină foarte mult la el și mulți dintre prietenii lor îi considerau un cuplu.

Tânără femeie își dorea uneori să se îndrăgostească de el, pentru că era

calm și de încredere, dar... Instinctul îi spunea că era mult prea cumsecade ca să profite de prietenia lor și-i câștigase și mai mult admiratia după ce decisese să participe la Formula Ford.

Poate Dallas știe ceva despre Shiloh O'Rourke! Ar fi trebuit să-l întrebe la telefon. Dallas cunoștea pe oricine avea cea mai mică legătură cu cursele de mașini. Ah, dacă și-ar aminti de unde știe numele... Era atât de frustrant!

Chipul lui Shiloh, nu frumos, dar cumva atrăgător, îi reveni în minte. Își aminti că o făcuse să-și țină respirația. Știa că era atrasă de el, deși avea totuși ceva ce o enerva și scotea ce era mai rău în ea. Da, probabil era vorba de arăganță lui. Și despre faptul că o tratase ca pe o adolescentă care abia ieșise de pe băncile școlii. La început o confundase cu un băiat, deși în ochii lui se vedea atracția evidentă. Gândul o făcu să simtă flori pe șira spinării, ca și cum degetele lui s-ar fi plimbat pe spatele ei.

Clătinând nervoasă din cap ca să alunge această imagine, porni hotărâtă spre dormitor. Aici, era liniste și pace. Culorile erau odihnitore, de la pastelul tapetului la cuvertura cu care era acoperit patul. Dormitorul fusese zugrăvit în crem, iar cuvertura care acoperea patul de o persoană avea culoarea oului de rață.

Singura pată de culoare din cameră era afișul mare lipit pe un perete. Era o poză pe care Danni i-o făcuse fratelui ei după ce câștigase o cursă importantă în urmă cu trei ani, la Surfers Paradise International Speedway. Tânărul stătea în cockpitul mașinii lui roșii de Formula 5000. În jurul gățului avea o cunună împletită din flori și în mâna ținea o sticlă mare de șampanie. Părul negru era răvășit de adierea vântului și chipul era luminat de zâmbetul victoriei. Arăta atât de plin de viață, încât tinerei femei i se puse un nod în gât.

Întoarse spatele imaginii ca să-și ia lenjerie curată și privirea i se opri